

רב"ט חנן דרוך

3785010

בן בת-שבע ומשה

נולד ב- א' בחשוון תשכ"ו 27.10.1965

התגייס לצה"ל בנובמבר 1983

שרת בגדוד ה"בוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ח באב תשמ"ה 5.8.1985

בהתקלות עם מחבלים.

חנן, דרור (דורי)

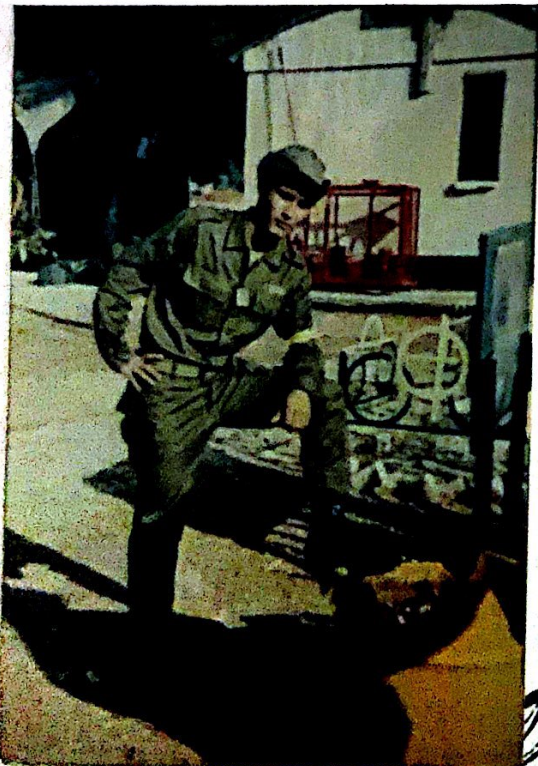

בן בת-שבע ומשה, סולד ביום א' בחשוון תשכ"ז (27/10/1985)
בכפר סבא. למד בבית הספר התיכון "מעורים" במכמורת. עמדה
בפניו האפשרות להכשיר עצמו כנהג משאית בקורס קדם צבאי,
אך הוא דחה אותה וביקש להתגייס למסלול קרבי.

בתחילת חודש נובמבר 1983 גויס דרור לשירות חובה וביקש
לשרת בחטיבת גולני, שם שירת אותה עת אחיו הבכור. בתום סיחנות החי"ר נשלח לגדוד
בזולפי. עקב מצוקה כלכלית בבית הוריו ורצונו לתמוך במשפחתו, ניתנה לו האפשרות לשרת
כסבו ביחידה ולשלב בשירות גם עבודה אזרחית. דרור הצליח לעזור כלכלית להוריו וביקש
לשוב את הפלוגה כלוחם. מפקדו כתב: "אין דבר העומד בפני רצונו של דרור. הוא נקלט
היסב והשתלב בפלוגה, ביצע את המוסל עליו ומוכן היה לקבל כל משימה".

ביום י"ח באב תשמ"ה (5/8/85) נפל בקרב בלבנון. דרור נפגע בעת שיחידתו הסתערה על
חוליית מחבלים. עימו נפל סמל טקן אייל. דרור הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית בבית
העלמין סגולה בפתח תקוה. הותיר אחריו הורים ושני אחים - אריאל ושי. לאחר הקרב כתב
המפקד: "שני חילים דרור ואייל קמו והסתערו אל מול כזרי האויב. אין הוכחה טובה יותר
לאומץ לבם ולדבקותם במסרה". במכתב תנחומים למשפחה כתב שר הביטחון דאז, יצחק
רבין: "דרור היה חיל מצין וחבר למופת. נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בלבנון שעה
שיחידתו הסתערה על חוליית מחבלים".

משפחתו הציחה את זכרו בספרייה תורנית שתרמה לבית הכנסת "מגן אברהם" בפתח
תקוה.

"הקרוב היה קצור: פתחנו באש ו-3 מתבלים נהרגו"

6. VIII 1985

תאור שני לוחמי צה"ל הפצועים את ההתקלות שבה נהרגו גם שני חבריהם

השיבה לסיור בגזרה המזרחית של רצועת הביטחון בדרום לבנון. הכוח התחיל בשעה 2 בלילה בכמה דמויות חמושות (סוף עמוד 11)

נפצעו ארבעה מתקלות עם מחבלים שבה נהרגו שני חיילי צה"ל - כמל אהוד בן זרביש דרור חנו. כח צה"ל יצא שלטון ב-

פתחנו עליהם מאש ושלוי שיה מרם נהרגו. כל השנייה לא לקח יותר מדקה" - סיפר אמנו עלי קיצו בן 21 מאשי דהן אהוד בשני החיילים ש-

כאן יצאנו למשימה והייתה לנו ירידה ולפני יציאתנו מביטחון רצועת הביטחון עם שני יריינים כי אלה החבלים והשוהותם

הקרוב היה קצור

ופצצות אר.פי.גי. רימונייה, מכי שירי קשר ועוד. שניים מהמחבלים לים שנהרגו מוצאם מצד אחד - מטלוסה. גורמי בטחון בצפון אמרו את מול כי אי-עלמי שצחיל רחאת בחומרה רבה את המקרה ש רק עליה מתונה בהחלט" כשיפועים של מחבלים בכוחות צה"ל וצדיל, רוב התקריות בתורשים האחרים גים בדרום לבנון היו בין שיעים וצדיל, וכעיקר מתוך האיוורור שיעי. הם הוסיפו: צדיל מצדיק את עצמו במינגנת ראווה לשמה בדרום לבנון ובהנגנה על התחן שבין לבנון לבין הגבול הבינלאומי עם ישראל.

קצינים בכירים אמרו אהמל כי טחנות צה"ל ימשיכו לסייר בדרום לבנון בהתאם לצרכי ה' בטחון וכו' לתת גיבוי לפעולות צבא ורום לבנון המשטרות ה' אורחיים.

מאז יצא צה"ל מלבנון מטעים ארגוני המחבלים להחזיר חליות דרומה כדי לטורד שם את רצועת הביטחון ולהציל בישופי הצפון. כוחות צה"ל נהגים לחיכוש מדי פעם בצפון לדרום לבנון להשימות סיור, הצמיח, ועוד כדי לסייר במעילות השוטפות של צבא ורום לבנון, להפגין את תמיכת ישראל

שני תביתים מהו מפעיהם. והתקלות עם המחבלים ארעה מלכרת למבדל-סלים בגזרה ה' שכיית בדרום לבנון. ו התקרית הראשונה שבה נהרגים חיילי צה"ל - מאז התייצב צה"ל בגבול הבינלאומי.

שלושה מחבלים נהרגו, אולם נראה כי מחבלים נוספים שהיו ב' מוליה הצליחו להימלט. כשהבחין סח צה"ל בהוליה האיר את כל הציוד. בסריקת שוערס לאחור הקרב ניתגלו גופות המחבלים, ו' סכל תגראת ו חוליה של אמלי. ליד גופות המחבלים ניתגלו רובי קלשניקוב, מחסניות, מטולים

(עמ' עמוד 1)

מתקדמת אל - ומנסו עליו באש כשהם אש חלופי הדי נמשכו כדק.

עני, המעורר שפויים תוצי ב' שירות מדי, עם חוסר עורקים על כבלו השמאליה, שקליע אחד לתוכה נפקי הכוח חסר אהב. המצור הסני - איר זוכרטיק, שהנא חוסר, השיש שורה לכאמו נמשל לצור שני גופות חסות - איל רדוד - וראה כי שרעם אנושה.

רק צחחול סיפור לצני ולצמי המאשפנים ברמכים בדיעה כי

חאור ההתקלות מפי סגן מפקד הכח סמ"ר עמי קינן בן 21 מאשרוד שנפצע

בתקרית:

יצאנו לסיור עם רדת החשכה ונענו סמוך למג'דל סלים, בו היו לאחרונה תקריות
אש רבות. הירח היה מלא. שמענו אבנים מידרדרות סמוך לנו, ופתאום זיהיתי
דמויות של אנשים במרוצה. עוד לא הספקתי לצעוק - וכל החברה פתחו כאש."
נראה כי במכת האש הראשונה נפגע מחבל אחד, ואחריו השני. החיילים הסתערו
לעבר המחבלים - ומחבל שלישי ירה צרור ארוך שגרם למותם של אייל כהן ודוד
חנן. בתקרית נפצעו שני חיילים נוספים: סמל אבי דוברסקו, בן 21 ממגדל העמק,
שנפצע ברגלו הימנית, ועמי קינן שנפצע ברגלו השמאלית.
אבי דוברסקו, שהוא גם החובש של הכוח, החל מייד לטפל בנפגעים. למקום
הגיע כוח נוסף, ובסריקה בשטח נמצאו גופותיהם של שלשת המחבלים, וכן
רובי קלצניקוב, מחסניות רבות, מטילי אר, פי, גי, רימוני יד ומכשיר קשר.

מחור עתון ידיעות אחרונות 7.8.85

"הכל נמשך דקה אחת"

בחקרית הדמים הראשונה כרצועת הכטחון מאז הנסיגה מלכנון, נהרגו אהמול שני חיילי צה"ל, ושנים נפצעו קל. שלשה מחבלים נהרגו, כששוק דגלו הימנית נקובה מקליע שירה בו המחבל, הגוש החובש הקרבי במגדל העמק, סמל אבי דוכרסקו (21) עזרה רפואית לשנים מחבריו בחוליית המארב. רק שהגיע לביתה"ח רמב"ם כחיפה נודע לו שהשניים, סמל אייל כהן מת"א ורב"ס דדור חנון מפ"ח בני ה-19 מתו מפציעיהם. אנשי המארב של היחידה בוגאדי ליד הכפר השיעי מג'דל סלים שברצועת הכטחון בדרום לכנון, חיטלו אתמול לפנות בוקר שלושה מחבלים, אך שלמו מחיר דמים יקר: שני הרוגים ושני פצועים. מספר סמ"ר עמי קינן "היינו במארב לילי", בערך בשעה 7 כלילה הכחתי מסוחרקצר בדמות עם א.ר. פי. גי. לא הספקתי לצעוק לחברה ומיד פתחתי על הדמות באש. אנחנו הפתענו אותם, אבל הם השיבו אש. ירינו את פגזי התאורה. פתאום הרגשתי כזו מכה רצינית בדגל, אחר כך נודע לי שחיטלנו שלשה מחבלים.

מתוך עתון חדשות 7.8.85

עוד יום ראשון בגיל, תמי שעת לפני שקיעה. מנעול כבד מוגף מעל שער ברזל גדול הפונה צפונה. בראש השידה מוביל הגים כפיקוד סגן י'... אחריו פעה בכבודות משאית "סאפרי" נפת שניים עשר לוחמים. בדרך אל נקודת היציאה עוברים כפפר, ונעצרים כמה קילומטרים אחריו. כל שנים עשר הלוחמים, על ציודם, נשלפים מן המשאית. הרכבים מסתובבים במקום וחוזרים לארץ, ורק שנים עשר הלוחמים נשארים לכד בשטח, מתארגנים סוף מספר דקות ויורדים כמה עשרות מטרים לצד הכביש. עכשיו הכנות אחרונות לפני תחילת התנועה הרגלית מחכים לחושך. הפקדה ניתנת והכנות מתחיל בתנועה. המ"פ בראש, בצמוד הקשר, וכך, בשני טורים מקבילים נע שאר הכת מאחוריהם. אני סגן מפקד חכוח, הולך אחרון כשלפני הקשר שלי אייל. בשקט כמעט מוחלט נעות שנים עשר צלליות. רק קול דירדר אבנים נשמע. נעים באיטיות סוף מתן השומח לכ מרבית לכל הכיוונים חוארי נהיה צר ועמוק, והירידה תלולה יוחר ויומר. אנחנו עוברים לתנועה בטור אחד ישר. מדי פעם עוצדים במקום, גוחנים בין השיחים ומאזינים לשקט המוחלט השורר מסביב, בודקים אם אין שום איש בעקבותינו. החושך כבר ירד מזמן, והכוכבים נוצצים בשמים. לאחר שתיים, שלש שעות הליכה ומגיעים לנחל ס. זהו הנחל בו נציב הלילה את המארב למחבלים. המ"פ פונה צפונה לחפש את הנקודה המדויקת שנקבעה מראש במקום המארב. מבצעים סריקה: הסימן ניתן, ובשקט כלי דיבורים, מחקבים כולם למעגל, עוז סימן וכולם נשכבים במקום. כל אחד במקום שלו. אני שוכב כשפני דרומה, משמאלי הקשר אייל ומימיני א.. החובש וכך הלאה, במעגל. בצד השני שוכב המ"פ, לידו הקשר שלו והמאגיסט ח.. לאחר עשר דקות של שכיבה בשקט מוחלט מתחילים אחד, אחד, להוריד את הפקלים ואח חקסדות. ואז מתחיל הלילה הארוך שיגמר רק עם שחר. כל אחד פונה לשטח הגזרה שלו ומאזין בשקט לכל רחש חשוד. הנשק דרוך ומוכן לכל דבר שלא יקרה. ככה עוברים חשעות, והלילה זוחל לאט לאט. אחר חצות אני שומע רחש מוזר של ענפים ושיחים מטריד אחי, מכיוון שהוא חזק מרי בהשוואה לרוח הקלילה הנושבת. אני פונה בלחש לא..

חחומש ששוכב לודו, ושואל אותו אם שמעמשהו. הוא משיב שכן, אך עברה
חצי שעה ומאז שמעתי את הרעש בפעם האחרונה. השעה כבר אחת ארבעים
וחמש ועדיין לא שמעתי את הרעש פעם נוספת. וכך, פתאום, בלי התראה
מוקדמת, אני מזהח בחמישים מטר לפני, דמות נעה במהירות לכיוון שלנו.
לא הספקתי להזהיר את החברה, לקח לי שתי שניות כדי להבין שזהו אדם,
כלומר מחבל, פתחתי לעברו באש אוטומטית תוך צעקות "נתקלנו נתקלנו שעה 6'
30 מטר אויב!!!"

באותו רגע נפתחה אש צולבת על הכוח לכל הכיוונים, ובשעה שאני צועק אני מזהח
דמות במרחק של שלושים מטרים מאתנו. הדמות כלומר המחבל, נפל לקרקע בתוצאה
מתפגיעה. תוך שניות הכוח שלנו מדלג ונשכב בשורה אחת לכיוון ההפקלות, תוך
ירי אש בלי הפסקה. המ"פ נשכב משמאל לאייל שנשכב משמאל ודרור נשכב מימין
לא. החובש ששכב לימני. המ"פ נותן פקודה להרים תאורה. הפאנלה הודתה
אך הכות עדיין לא זיהה את הדמות שנפלה בין השיחים. ניתנה הפקודה "הכונ
להסתערות". התאורה כבתה וניתנה הוראה "קדימה הסתער". כולנו קפצו והסתערנו.
באותו רגע הכחנתי כי דמות מימני מועדת ונופלת. לרגע חשבתי כי נפלה בי
אבן. לפתע שמעתי צעקה נוספת, ואז הרגשתי מכה איומה ברגל, כאילו תקעו לי
מסמר. ניסיתי לצעוד, ואז נפלתי גם אני. הכנתי שנפצעתי מכדוד או מרסיס
רימון. שכבתי על הקרקע והורדתי את הראש עמוק עמוק לאדמה. דאיתי את הכוח
ממשיך להסתער קדימה ליעד שהיה כשלושים מטר לפנינו. לפתע שרד שקס באיזוד.
צעקתי שיש פצועים, זיהתי לידי שוכבת.
הכוח חזר לטפל בפצועים קשה - אייל וחנן, וכי - פצוע קל ברגל. גם החובש
נפגע קל ברגל למרות פציעתו טיפל החובש בפצועים ככל המרץ. הוא זחל מאייל
לחנן וחוזר חלילה, ונתן הוראות כיצד לטפל בהם. בינתיים הזעבר ציוד
לגדוד, וכוח חילוץ יצא לעברינו. גם שלחו אלינו מסוק. בו נזמן המשיכו
לחפות עלינו. כעבור זמן מה הגיע המסוק. הוא הונחת בתוך הוואדי. הפצועים הועלו
וחוטסו לבית חולים. מאותו מארב חזרו רק 10 לוחמים. בקרב בו נהרגו 3 מחבלים,
שרק אחד מהם הצליח לפתוח באש לעברינו, קרב עקוב מדם, קיפחו חייהם שניים
מברינו. בעת שאגנו על המולדת.

מילים אין לי לומר אח אשר אנוכי מרגיש ולא נותרו לי מילים להביע את גודל הכאב, אך יכול אני לומר הכרחיכם היטב וכשנפלתם הרגשתי כי אינתי בני. לאחר שנתמנתי מ"פ מצאתיכם בפלוגתי. יחד יצאנו למשימות שפידה בגבול הצפון. עברנו רבות ביחד עד לאותה משימה גדולת אליה יצאנו עם חשיבה את משימתנו כיצענו, אך במחיר כבד אייל ודרור אינם אנו עוד. הכדור מצא דרכו אליהם כשקמו להסער אל מול האויב. זה דבר אשר יכול אני לומר - כן ירבו לוחמים כמוכם, אייל ודרור.

ישי, מפקד הפלוגה.

הספר מפי המג"ד סא"ל ש.

מפקד הגדוד בגולני נשא הספר מעל הקבר: "דרור יקר, בצהרים הכאנו למנוחות את אייל חנוך, שיכלנו את שניכם יחד. כבר לנו המחיר. עומדים אנו כאן חנוך ומפקדיך המנוחים הכראבים, לא מסוגלים להאמין. אנחנו עדיין זוכרים את החיוך שלך. יצאת להגן על גבולה הצפוני של ארצנו ועל אזרחיה ולא שבת. אנו מבטיחים לך "דרור" שלא נשכח אותך. אני מצדיע לך". דברים מפי האב משה חנוך: למה הלכת ממני דרורי שלי? "פרח היית פרח".

אייל חנוך ז"ל
דרור חנוך ז"ל
לא נשכח אהבם לעד

עמי קינן, שמואל דרור חנוך משמאלו אייל חנוך
חייל שנמצע באותה התקלות.

"שורשים לא נעקרים לעולם.
הם חורשים וחורשים בתוך כל תארץ תזו
הם מסוזרים ומצמיחים עצים חדשים".

החופשה האחרונה

דרור מגיע הביתה ביום חמישי לחופשת סוף שבוע ואני נשאר ביחידתי שבצפון בפעילות מבצעית לקו הגבול.

ראיתי את אחי בפעם האחרונה שלושה שבועות לפני שנפל חלל בהתקלות

עם המחבלים. במוצאי שבת התקיימה מסיבת גיוס של חבר בשכונה ומספרים

החברים שדרור רקד והשתולל משמחה כאילו מרמז זאת המסיבה האחרונה שאני

משתתף בה!!!. ביום ראשון חוזר דרור אחי ליחידתו בגבול הצפון להמשך

השגרה בעוד שאני יצאתי עם כמה מחברי ליומים כיף בחוף גולן. מזדמני

עם חברי להמשך הפעילות כשכל פעם מכרסמת בי המחשבה שעומד לקרות משהו

וכן זה כן קרה. ביום שני בבוקר הופיעו אצלי בפלוגה המח"ש הרב המשייבתי

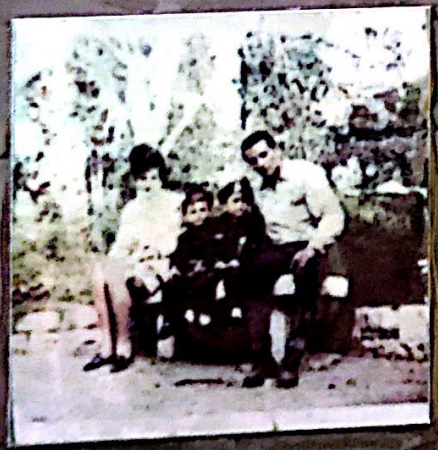
הדוקטור של הגדוד מלווים במ"פ שלי והחובש בפלוגה עם הבשורה הצרה, אבל

הקדמתי אותם שכן כבר ידעתי לפי הרגשה זאת אומרת רק דרור ואני ידענו

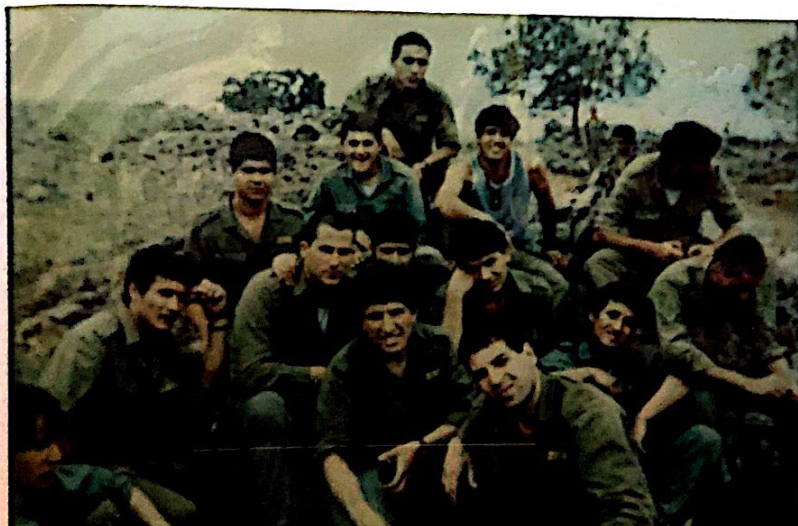
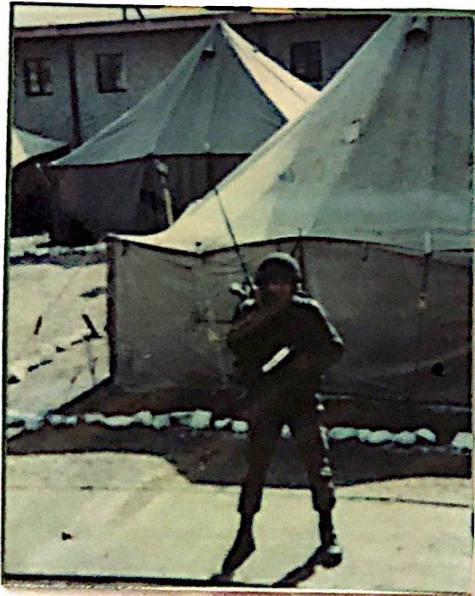
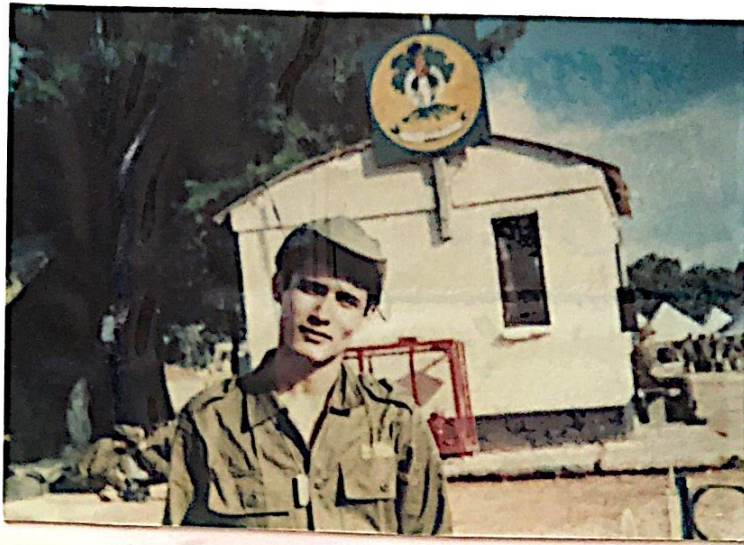
זה מפני שהוא חש בכך כבר זמן רב.

אמרתי להם אחי נהרג. עזבתי אותם וישבתי לבדי

תמונות ילדות

תמונות מחיי הצבא

2/9/85

ג' ב' ה' ש' ת' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט

ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט

פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט

ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט

ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט

ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט

ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

ישועה את, למחשבת את אביך,

כבשנו את הכסודת המרה, כבשנו את מורג
כבשה אמנותי, במיאוצה, איך נפל בני

ע'יני לאיך באפיה, הן ביום, והן באיכה,

כבי עציך באגב, ואיני גניל צמחה,

בני אהובי צפוד, באעצ'יך הובית כלא אור,

לאביך צפוד, כהו העיונים, וקדא הלא במשק פויים

ואלב את או'לב, ואליך בני את מו'לב,

מו'לב את איך הוכרת, ואכיך לא מו'צג

צ'עוים מעמך מבאים בעעקום

ואתה אהוביך, ואלהים במח'קום

צ'עוים ביום, אוביום באיכה,

שלא יחבור ממכ, שלא ימרה בעמך חאיכה

הנה בשעה מקצמה ³⁰ לעה למחצונה צ'עמך

בואים אדם בשעה הזכ אלייך נע ואכבר

עליו עמנו, אלהים אלהינו

השמים, יחד לנו אוכלים ושותים

המזון והמים, אלהינו

אשר נתת לנו, יידינו צדוקה

אשר נתת לנו, ואולי כהן, אשר נתת לנו ירחם

בארץ בארץ ארמנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

אשר נתת לנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

אשר נתת לנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

כי כן יהיו קולות מאורנו

אשר נתת לנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

אשר נתת לנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

אשר נתת לנו, אשר נתת לנו, אשר נתת לנו

אשר נתת לנו

כי כן מיה אלהים אין משה אלהים - זה

הכל וזהו אלהים בלי אלהים אלהים זה

אשר זה כבוד יוסף, רמזהו משה אלהים

המייש משמחים, אמר כי אלהים

ואלוהים, בזהו כבודו, אלהים אלהים

אלהים, אלהים, אלהים אלהים

אלהים בלי משה, יוסף בלי אלהים

בזהו משה בזהו, אלהים אלהים אלהים

הכל יוסף (אלהים) אלהים

אלהים יוסף אלהים

כי משה בזהו בלי

אלהים אלהים אלהים

אלהים

הם ישבו ביחד

הם ישבו ביחד באוהל שבמוצב, כשעתידים לפני היציאה למארב, הם ישבו ביחד ואייל ודרור נהציתו סיגריה, שתו כוס קפה ודיברו על דברים, דברים אחרונים בחייהם. שני חברים כל כך טובים, כל כך נחמדים, שכל אחד היה "עזר כנגדו" כביאים ומוצקים, חזקים וקשוחים שלא נשברים, שום דבר לא שבר אותם. כשלה שפועות לפני המקרה נסעו לחוף הים בתל אביב. בסביבות השעה שתיים אחי, דרור ו... מסתכל לכיוון האופק בים ואומר לי: "אריק יש לי הרגשה שאני לא חוזר מלכנון" אמרתי לו: "דרור מסתובב את הפה לא רוצה לשמוע אותך כלל!" דרור מתעקש, כן! "אריק יש לי הרגשה מזופתח!" ישבנו בשקט ולא דיברנו. הגענו הביתה ולפני שהלכנו לישון הוא חזר על זה מספר פעמים. שוב אמרתי לו: דורי, תשב בשקט! לא רוצה לשמוע אותך מדבר על הנושא הזה של לכנון המזופתח בארונה. בשלש השבועות הבאים, השבועות האחרונים של דורי, לא פגשתי אותו. אז הגיעה ההודעה אלי, לפלוגה שלי אריק; אחיך דרור נהרג אתמול בלכנון. הם ישבו ביחד כשעתידים לפני היציאה למארב, ועכשיו הם יושבים ביחד במרומים.

דרור ואייל,

יהיה זכרם ברוך

אריק.

היה לי אח, היה לי אח

הלך הרחק, אך אותו לא אשכח!

מאחיק האוהב אריק.

דרור אחי! היית לי כאח טוב וכך תשאר בליבי תמיד כל פעם שדמוחך מופיעה
לנגד עיני מוריד אני דמעות ללא מעצור, איך אשכח אותך? "דרור אחי"
מוריד אני את קומחי לפניך, לפני הפרח של המשפחה היית פעלתן ככל דבר
בעוד אני נותרתי אדיש. כל דבר שעשית הגיה מועיל, היית מקובל על כולם
וידעת לקבל אנשים, חברים לפלוגה, דודים, חברות חברים.
חברך אחרון אסולין מספר שנחתמת לעזרתו בזמן הגיעו לפלוגתך.
תמיד אמרת לו אריק: תצא מהאדישות תהיה כמוני אבל זה לא הולך ולא ילך

כל בן אדם נולד עם טבע אחר צורת חיים אחרת.
חדרי נותר בודד מיום נפילתך, שומם, מראה של דכאון, לא תמונה ולא שום
דבר שמאיר העינים, רק פינת הזכרון שעשיתי למענך, במיוחד תמונתך הבודלה
הכולסת לכל עין אדם.

יהי זכרך ברוך

מאחיק האוהב אריק.

21.10.89

דרור אחי חיקרו!

ארבע שנים של כאב וצער ויגון עברו מיום נפילתך בארץ חגורה.
מיום חולדתך בעולם זה כשמך כן היית איש חחופש,
ארבע שנים שלחיות לבד, פתאום בלעדיך ואשאל מדוע לך זה קרה?
כל שנה ושנה עולה אני לקברך בוכה ומתייסר בלב ובנפש.
דרור אחי הצעיר ממני ב-13 חודשים איך נפלת?
גורלך חמר קבע לך סח היית בגבול הצפוני ונלחמת
נגד בני עוולת בגוסף מנעת מחס את רצונם.
אחוב וחביב אתה אחבתי אותך מכל
נותר לי רק לזכור אותך חאם זה חכלל?
רציתי להיות ביום חולדתך או חתונתך
אבל מר גורלי לי קבע ביום מיתתך
ליבי דואב וכואב עליך, צר לי עליך
ורק אני ידעתי על עוז מעלליך
אנדרטת בגבול הצפון קבעתי לשמך
אנדרטת זיכרון של חחיול דרוו
למדינה שעליה יצאת לחגן, על עמך.
חאם חשעון חחליט כאן לעצור!

אוהב אותך חיפן שאתה
ואזכור אותך תמיד

אחיק אריקו

קברו אתו בחלקה של עופר (לזכר אחי דרור דורי הי"ד)

יום שלישי עכשיו

שעת אחר הצהרים

ואנו חולכים אחריו, אחרי ארונו

ובלב צער כפלים.

ים של דמעות

ידיים רועדות

נשפכים הרבה מים

בחום של אחר הצהרים

צועדים לעבר בית הקברות

חברות בוכות, חכרים בוכים

שישה חילים אח ארונו על

כתפיהם נושאים, והמון

רכבים אחריו נוסעים

חולקים כבוד אחרון

ללוחם הלוחמים.

בבית הקברות, גורל אכזר

שאינו לו פתאום אח

שקברו אותו בחלקה של עפר.

מאחיו האוהב אריק.

חברים כותכים ומספרים על "דרור הי"ד

זר פרחים יש לי ביד

זר פרחים יש לי ביד

אני חיה את חילי עם אותם הפרחים

מושיטה ומתגאה בכל אחד מהם

בצבעו היפה והעדיף כבר זמן רב

בריחו הנעים שהוא מציק ככוע

באזירה הנעימה שהוא יוצר

בכל שבו שבאותו הזר

ולפתע באה המלחמה ומגוסוס

האכזרית והמושחתת אשר זה קרה סוף סוף

חוטפת ללי פרח פרח גפה אליהם מאוד

דורכת קורעת ומרצדת שנים מהם לקח

משמידה לי אותו והוא אינו עוד כור

הלך לי הפרח ועודו רר ועליו זרוקים

מהו טעם החילים

יהי שמו נצור בליכנו

ודמותו לא תמוש מעינינו

לזכר השניים

נזכור

תריסר יצאו לדרך,

עם חושך ראשון

בדרכם למארב

הרי זה כבר זמן רב

שהם יוצאים קבוע

לכל מקום, בו רק נמצאים לבדם.

אחד אחד לוחמים,

קשוחים ומנוסים.

אך כאשר זה קרה סוף סוף

הגורל התאכזר אליהם מאוד

וללא בושה שנים מהם לקח.

וככה לעד אותם נזכור

במקום בו רק הם נמצאים לבדם.

לזכר חברי: דרור חנו

אייל כהן

עמי קינן

נזכור

נזכור אחים ורעים אשר יחד יצאו עמנו כפלוגות הלוחמים - אנחנו חזרנו והמה לא ישובו עוד.

גלים גלים עלו, שטפו וחזרו - המה נותרו על חוף אין שוב.

צעירים יצאו וחסונים ואינם תמירים כצמח השדה, עד שהשיגתם העופרת ורסיסי המוות קטלום.

איש אחר איש נשמטו ונפלו בשדות פלוגות וגדודים של צעירים חסונים ותמירים כצמח השדה לחילים ולא לכליה, לאהבה לעבודה, לחייך - לתת ברכת שלום הארץ.

שדות ארץ זרח גיבורים

ישירו על עלילות גבורתך

הנך נר זכרון

לאומה הנלחמת על נפשה

וככה נזכור את הנופלים

אשר אינם עמנו פה היום.

חי בשמלים יוצר בשמלה

ס. יזהר.

השמלים אדם של חסד יצאו עלננו

אזכור 1915

דרור חנו הי"ך

דרור בני הלכת בלי שוב
תרמת חיך לעמך ומולדתך
דמך זועק מן האדמה
איך נפלת בדמי ימך
והשמש לך לא זרחה
מרום ההרים נוף העמקים
שדמות ארץ וחרב גיבורים
ישירו על עלילות גבורתך
הנך נר זכרון
לאומה הנלחמת על נפשה
ואסיים פיוטי שבח
לאל כוראי
ה' בשמיים ינצור נשמתך
ומשמים חוט של חסד המגן עלינו

אוגוסט 1985

יהודה גמזו

היה לי אח, היה לי אח
הלך הרחק, אך אותו לא אשכח

חביב היית על כולם
נשא אותך הגורל מזה העולם
נישא כולנו את שמך בליבנו לעד לעולם

"שורשים לא נעקרים לעולם.
הם חורטים וחורטים בתוך כל הארץ הזו
הם מפוזרים ומצמיחים עצים חדשים".

דרור אחי החביב
ראינו ימים ימים יחד
ועכשיו זה מקרה מכאיב
רק ממך למדתי וזה עבד

15.8.85

הלוויה

"דרור" מובא למנוחות עולמים,

בכי ושקט רר בהלוויה

המון מלגזים אותך בדרכי האחרונה

הפנים קודרים ופתאום את

דרור אחי אין רואים.

המון אנשים צועדים

ואצלי כל האכרים הועדים.

ארונו מכוסה בדגל המדינה

שבשכילה יצא אחי למנוחה.

הארזן מורד אל הבגד

ומרגיש אני הכל אפור

יורים מטחי כבוד

ואני מרגיש זהו! עולמי אבוד

החדן הצבאי אומר קדיש

"ודרור" אחי למען העם עצמו את חיליו הקדיש

וכמוני אין שום איש חש ומרגיש.

היכן "דרור" אחי שלחם

שעליו אני בוכה בכי חם.

אחיך אריק

3/9/85

ב. כעס ארבע, כעס גדול אצל אבא

ג. נשקא אצל אבא, ואצא בני אצרכו

ד. ישיע מן הצדק האכזבה, לב בני הקינה

ה. צדק צו, אולם בני, אדם בלבואים

ו. כחוקה מאב יחיצתו, אק בני, ילוב דק כביתו!

ז. זאב אדם יחסיק היום, אלא ייפא הבן, ילוב קאם

ח. נצונו אצ- חיה זק, אלא, אבניק ואחיק

ט. חיים לפסוים הוא זק, כפדק אבניק ואחיק

י. ליש צבה ואנורה, האכבה איתנו במהרה

יא. ליש נצונו, אצרכו אצרכיקה, אוננו בני, אא: אכזיאה

אבא

יג
גכצו
גכזיק

ג. ג. ג. ג.